

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 15. júna 2005*

Vo veci T-186/04,

Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, so sídlom v Spa (Belgicko),
v zastúpení: L. de Brouwer, E. Cornu, E. de Gryse a D. Moreau,

žalobca,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT),
v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

* Jazyk konania: angličtina.

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník konania pred Súdom prvého stupňa:

Spaform Ltd, so sídlom v Southamptone (Spojené kráľovstvo), v zastúpení:
J. Gardner a A. Howard, barristers,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 25. februára 2004 (vec R 827/2002-4) týkajúceho sa námietkového konania medzi Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, a Spaform Ltd,

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Papasavvas,

tajomník: B. Pastor, zástupkyňa tajomníka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. mája 2004,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe, podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. októbra 2004,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe, podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. októbra 2004,

po pojednávaní z 1. februára 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Vedľajší účastník konania podal 5. augusta 1997 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.
- 2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis slovného označenia SPAFORM.
- 3 Výrobky uvedené v prihláške patria do tried 7, 9 a 11 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu:

- „pumpy, regulátory tlaku, tlakové valce“ patriace do triedy 7,

- „prístroje a nástroje na meranie tlaku“ patriace do triedy 9,

- „vane; vírivé vane; perlivý kúpeľ; umývadlá; kúpeľné zariadenia vybavené tlakovými prúdmi vody; sprchy; zásobovanie vodou“ patriace do triedy 11.

4 Uvedená prihláška ochrannej známky bola zverejnená 27. júla 1998 vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 55/1998.

5 Žalobca podal 27. októbra 1998 námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky.

6 Námietka sa zakladala najmä na ochranných známkach SPA THERMES a SPA, ktoré sú predmetom týchto zápisov:

- zápis č. 555 229 z 26. júla 1994 v Beneluxe ochrannej známky SPA THERMES pre tieto výrobky a služby:

— „bieliace prípravky a iné látky na čistenie bielizne; čistiace, leštiace, odmasťujúce a abrazívne prípravky; mydlá, parfuméria, éterické oleje, kozmetické prípravky, vody na vlasy, prípravky na čistenie zubov“, patriace do triedy 3,

— „osvetľovacie, vykurovacie, varné prístroje a zariadenia, prístroje a zariadenia na výrobu pary, chladenie, sušenie, ventiláciu, zásobovanie vodou a na sanitárne účely, vrátane zariadení rozvodu, spracovania, čistenia a filtrovania vody“, patriace do triedy 11,

— „služby poskytované v rámci kúpeľných zariadení vrátane služieb súvisiacich so zdravím; kúpele, sprchy, masáže“, patriace do triedy 42,

— zápis č. 389 230 z 21. februára 1983 v Beneluxe ochrannej známky SPA pre „minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“ patriace do triedy 32.

7 Čo sa týka tejto poslednej uvedenej ochrannej známky, oznámenie o námietke neobsahovalo jej zobrazenie. Okrem toho žalobca odkazoval na „dobré meno jeho ochranných známk pre výrobky [patriace do] triedy 32 v Beneluxe“.

8 Žalobca na podporu svojej námietky vo vzťahu k zápisu č. 555 229 uviedol článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Okrem toho, vo vzťahu k zápisu č. 389 230 uviedol článok 8 ods. 5 tohto istého nariadenia.

- 9 Námietkové oddelenie vyzvalo 4. októbra 2000 žalobcu, aby predložil skutočnosti, dôkazy alebo pripomienky, ktoré považuje za potrebné na podporu svojej námietky, pričom ho informovalo, že hĺbkové preskúmanie oznámenia o námietke preukázalo, že námietka je neprípustná vo vzťahu k článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94, pretože označenie, ktoré je predmetom ochrannej známky s dobrým menom, tam nebolo uvedené a žiadne potvrdenie o zápise, ktoré by umožňovalo ho identifikovať, nebolo k tomuto oznámeniu pripojené.
- 10 Žalobca 1. decembra 2000 predložil námietkovému oddeleniu kópiu zápisu uvedeného na podporu námietky podanej na základe článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94.
- 11 Námietkové oddelenie rozhodnutím z 31. júla 2002 zamietlo námietku usudzujúc, že námietka založená na článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94 je neprípustná. Vychádzalo z článku 42 nariadenia č. 40/94, ako aj z pravidla 18 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 40/94 (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189, ďalej len „vykonávacie nariadenie“). Námietkové oddelenie usúdilo, že informácie, ktoré mal ÚHVT k dispozícii po uplynutí lehoty pre námietku v prejednávanej veci 27. októbra 1998, neumožnili identifikovať skoršiu ochrannú známku s dobrým menom. Okrem toho námietkové oddelenie usúdilo, že neexistuje pravdepodobnosť zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 medzi prihlasovanou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou SPA THERMES.
- 12 Žalobca podal 30. septembra 2002 podľa článkov 57 až 59 nariadenia č. 40/94 odvolanie proti tomuto rozhodnutiu na ÚHVT.
- 13 Rozhodnutím z 25. februára 2004 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie podané žalobcom. Odvolací senát usúdil, že dôvod zamietnutia založený na článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94 nebol

preskúmaný, keďže je neprípustný. V tejto súvislosti uviedol, že „označenie, ktoré je predmetom sporného zápisu, nebolo zobrazené“. Okrem toho štvrtý odvolací senát usúdil, že v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 neexistuje pravdepodobnosť zámery medzi ochrannou známkou SPAFORM a skoršou ochrannou známkou SPA THERMES.

Návrhy účastníkov konania

14 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

15 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhovel návrhu žalobcu zrušiť napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal každého účastníka konania, aby znášal vlastné trovy konania.

16 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- potvrdil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol žalobu ako celok,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

17 V priebehu pojednávania vedľajší účastník konania navrhol, aby bol ÚHVT zaviazaný nahradiť trovy spojené s pojednávaním z dôvodu, že by sa naň nedostavil, keby ÚHVT navrhol zamietnutie žaloby.

Právny stav

O návrhoch ÚHVT

18 ÚHVT navrhuje, aby bolo vyhovené návrhu žalobcu zrušiť napadnuté rozhodnutie. Odkazuje pritom na rozsudok Súdneho dvora z 12. októbra 2004, Vediaľ/ÚHVT (C-106/03 P, Zb. s. I-9573, body 26 a 27). V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že ÚHVT je podľa článku 133 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa označený ako žalovaný a nemá právomoc v konaní pred Súdom prvého stupňa meniť predmet sporu vyplývajúci z požiadaviek a tvrdení prihlasovateľa a toho, kto

podal námietku. Napriek tomu ÚHVT spresňuje, že nie je povinný systematicky brániť napadnuté rozhodnutia odvolacích senátov. V tejto súvislosti ÚHVT odkazuje na rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. júna 2004, GE Betz/ÚHVT — Atofina Chemicals (BIOMATE) (T-107/02, Zb. s. II-1845, bod 29 a nasl.).

- 19 Súd prvého stupňa pripomína, že v konaní o žalobe proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorý rozhodol v rámci námietkového konania, ÚHVT nemá právomoc meniť postojom, ktorý zaujme v konaní pred Súdom prvého stupňa, predmet sporu vyplývajúci z nárokov uplatnených prihlasovateľom a tým, kto podal námietku [rozsudok Vedial/ÚHVT, už citovaný, bod 26, ktorý v odvolacom konaní potvrdzoval rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2002, Vedial/ÚHVT — France Distribution (HUBERT), T-110/01, Zb. s. II-5275].

- 20 Napriek tomu, z ustálenej judikatúry nevyplýva, že ÚHVT musí navrhnúť zamietnutie žaloby podanej proti rozhodnutiu niektorého z jeho odvolacích senátov. Aj keď ÚHVT nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby proti rozhodnutiu niektorého odvolacieho senátu, nemusí systematicky brániť každé rozhodnutie odvolacieho senátu alebo povinne navrhnúť zamietnutie žaloby, ktorá smeruje proti takémuto rozhodnutiu (rozsudok BIOMATE, už citovaný, bod 34).

- 21 ÚHVT teda môže, ako aj v prejednávanej veci, bez toho, aby zmenil predmet sporu, navrhnúť, aby sa vyhovel návrhu žalobcu zrušiť napadnuté rozhodnutie.

O veci samej

- 22 Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jediný dôvod založený na porušení pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.

Tvrdenia účastníkov konania

- 23 Žalobca tvrdí, že v prejednávanej veci sa porušenie, ktorého sa dopustilo námietkové oddelenie, a potom štvrtý odvolací senát ÚHVT, výlučne týka uplatňovania pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia. Podľa neho ide teda o preskúmanie, či oznámenie o námietke jasne určovalo alebo neurčovalo ochrannú známku s dobrým menom, na ktorej sa zakladala námietka.
- 24 Žalobca pripúšťa, že oznámenie o námietke „neobsahovalo zobrazenie“ označenia, ktoré bolo zapísané ako ochranná známka s dobrým menom a na ktorom sa zakladala námietka. Tento zápis však bol presne určený prostredníctvom poznámky o Beneluxe ako krajine zápisu, čísla zápisu, ako aj jeho dátumu a prostredníctvom uvedenia chránených výrobkov.
- 25 Žalobca podčiarkuje, že oznámenie o námietke adresované 27. októbra 1998 jeho právnymi poradcami námietkovému oddeleniu ÚHVT uvádzalo na strane 5 v kolónkach 69, 70 a 71 formulára týkajúcich sa „skoršej zapísanej ochrannej známky s dobrým menom“ tieto údaje:

— „dobré meno: v jednom členskom štáte“,

— „Členský štát: Benelux (zápis č. 389 230 z 21. februára 1983)“,

— „námiетка sa zakladá na: trieda 32: minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“.

26 Okrem toho ďalšie kolónky oznámenia o námietke, najmä tie o „dôvodoch námietky“, uvádzali na strane 6, že „existuje pravdepodobnosť zámery vrátane pravdepodobnosti spájania ochrannej známky SPAFORM s ochrannými známkami SPA [zapísanými] na meno [žalobcu], na ktorých sa zakladá námietka“, zatiaľ čo bod 3 strany 6 oznámenia o námietke spresňoval, že žalobca „používal dobré meno svojich ochranných známk na výrobkoch [patriacích do] triedy 32 v Beneluxe“.

27 Žalobca usudzuje, že pravidlo 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia nepožaduje, aby bola ochranná známka, na ktorej sa zakladá námietka, „zobrazená“. Odvolací senát prekročil rámec požiadaviek upravených v tomto ustanovení tým, že požaduje „zobrazenie“ ochrannej známky uvedenej na podporu námietky, zatiaľ čo toto pravidlo iba požaduje, aby zmienená ochranná známka bola „jasne určená“.

28 Žalobca usudzuje, že požiadavky pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia boli v prejednávanej veci splnené. Podľa neho hlavným cieľom pravidla 18 ods. 1 tohto nariadenia je umožniť prihlasovateľovi ochrannej známky Spoločenstva, odporcovi v konaní o námietke, aby mohol vykonávať svoje práva na obhajobu tým, že sa mu umožní identifikovať práva, na ktorých sa zakladá námietka.

- 29 Žalobca tvrdí, že v prejednávanej veci sa tento cieľ dosiahol. Keďže ochranná známka s dobrým menom, na ktorej sa zakladá námietka, je jasne určená uvedením presných údajov o jej zápise, prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva, odporca v konaní o námietke, mohol ľahko pochopiť a overiť si základ, z ktorého vyplynulo podanie námietky.
- 30 Žalobca tiež tvrdí, že požiadavky uvedené v napadnutom rozhodnutí sa nezdajú, že by boli v súlade so skoršou praxou odvolacích senátov ÚHVT vo vzťahu k uplatňovaniu pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, najmä s rozhodnutím tretieho odvolacieho senátu zo 6. marca 2002 (vec R 870/2001-3, Bridgewater/Bridgewater).
- 31 Podľa ÚHVT je jasné určenie skoršieho práva upravené v pravidle 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia absolútnou podmienkou pre prípustnosť námietky. Nie je možné odstrániť vadu spočívajúcu v neurčení skoršej ochrannej známky a námietkové oddelenie nemá povinnosť vyzvať namietateľa, aby takúto vadu odstránil. ÚHVT tiež odkazuje na smernice o námietkovom konaní prijaté 10. mája 2004, ktorých hlava I kapitola 1 A VI rozlišuje „absolútne“ a „relatívne“ prvky určenia. Teda ak v oznámení o námietke chýba absolútny prvok určenia, skoršia ochranná známka nemôže byť identifikovaná a tak nemôže slúžiť ako základ pre podanie námietky. Za absolútne prvky určenia sú považované čísla zápisu alebo prihlášky skoršej ochrannej známky. Čo sa týka relatívnych prvkov určenia, tieto sa týkajú najmä zobrazenia ochrannej známky, druhu ochrannej známky, tovarov a služieb a iných údajov, akými sú dátumy podania prihlášky alebo zápis. V súvislosti s týmito poslednými uvedenými prvkami môže namietateľ v lehote dvoch mesiacov odstrániť prípadne nedostatky.
- 32 ÚHVT usudzuje, že so zreteľom na jednotlivé záujmy účastníkov konania bol postoj štvrtého odvolacieho senátu príliš prísny vo vzťahu k minimálnym prvkom umožňujúcim určenie skoršej ochrannej známky, v tomto prípade slovnej ochrannej

známky. ÚHVT takto tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho senátu nie je odôvodnené vzhľadom na pravidlo 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia. Podľa neho námietkové oddelenie a odvolací senát mali rozhodnúť, že číslo zápisu a údaj o dotknutom členskom štáte stačia na určenie skoršej ochrannej známky. Stačilo teda, aby námietkové oddelenie požiadalo o doplňujúce informácie podľa pravidla 18 ods. 2 vykonávacieho nariadenia.

33 Podľa ÚHVT námietkové oddelenie a odvolací senát nemali na začiatku vždy rovnaký prístup k prvkom nevyhnutným na jasné určenie skoršieho práva uvádzaného na podporu námietky. Uznáva, že niektoré odvolacie senáty mali reštriktívny prístup [rozhodnutie druhého odvolacieho senátu z 25. februára 2002, (vec R 1184/2000-2, P-51 Mustang/Ford Mustang), a rozhodnutie Bridgewater/Bridgewater, už citované]. Podčiarkuje však, že tieto rozhodnutia sa týkali skorších práv, ktoré neboli zapísané, a že existujú aj opačné rozhodnutia odvolacích senátov [rozhodnutie druhého odvolacieho senátu z 19. decembra 2003 (vec R 704/2002-2, Myo Max by CEFAR/cefar-centro de estudos de farmacoepidemiologia)]. Uvádza na záver, že smernice o námietkovom konaní smerujú k tomu významu, ktorý sám presadzuje.

34 Vedľajší účastník konania pripomína požiadavky týkajúce sa obsahu oznámenia o námietke uvedené v pravidle 15 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, podľa ktorých „oznámenie o podaní námietky obsahuje... zobrazenie, a tam, kde to pripadá do úvahy, opis skoršej známky alebo skoršieho práva“. Podľa vedľajšieho účastníka konania teda pravidlo 15 ods. 2 vykonávacieho nariadenia výslovne požaduje, aby oznámenie o námietke obsahovalo zobrazenie skoršej ochrannej známky, teda viac ako jej jednoduchý opis. Žalobca nemôže vytýkať ÚHVT, že pridal ďalšiu podmienku pre prípustnosť námietky, keďže táto požiadavka jasne vyplýva z vykonávacieho nariadenia.

- 35 Vedľajší účastník konania odkazuje na skoršiu prax ÚHVT a najmä na rozhodnutie prvého odvolacieho senátu zo 4. marca 2002 (vec R 662/2001-1, ORANGEX/Orange X-PRESS, bod 21), podľa ktorého každé oznámenie o námietke „musí byť dostatočne jasné a presné, aby nedošlo k nedorozumeniu vo vzťahu k jeho významu a rozsahu“. Cituje tiež rozhodnutie námietkového oddelenia zo 6. júla 2004 (vec č. 2218/2004, Atlas Copco AB/The Black & Decker Corp.), podľa ktorého „minimálnymi požiadavkami preto, aby boli skoršia ochranná známka alebo právo považované za jasne určené, sú zobrazenie ochrannej známky alebo označenia, údaj o štáte, kde je ochranná známka zapísaná alebo podaná prihláška alebo kde existuje skoršie právo, ako aj dátum podania resp. zápisu (vzťahujúci sa na zapísanú obchodnú známku alebo na obchodnú známku, na ktorú bola podaná prihláška)“.
- 36 Okrem toho vedľajší účastník konania zdôrazňuje, že v rozpore s tým, čo vyplýva z pravidla 18 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, odsek 1 tohto pravidla neukladá ÚHVT povinnosť vyzvať namietateľa, aby odstránil vady upravené v tomto odseku [rozhodnutie prvého odvolacieho senátu z 9. januára 2004 (vec R 129/2003-1, Weekenders Worldwide Trade and Service Kft/Gregor Kohlruss, bod 24)].
- 37 Dodáva, že je možné odstrániť tieto vady iba pred uplynutím lehoty na podanie námietky. ÚHVT teda nie je povinný zohľadniť informácie, ktoré sú predložené po tomto dátume. V tejto súvislosti uvádza rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júna 2002, Chef Revival USA/ÚHVT — Massagué Marín (Chef) (T-232/00, Zb. s. II-2749, body 34 až 36), podľa ktorého „ak oznámenie o námietke nespĺňa podmienky prípustnosti upravené v pravidle 18 ods. 1 [vykonávacieho] nariadenia, námietka sa zamietne pre neprípustnosť, s výnimkou toho, ak sa odstránia vady oznámenie pred uplynutím lehoty na podanie námietky“.
- 38 Podľa vedľajšieho účastníka konania, žalobca prehnane zjednodušil odôvodnenie odvolacieho senátu. V tejto súvislosti uvádza, že z odôvodnení 2, 3 a 13 napadnutého rozhodnutia vyplýva po prvé, že žalobca nepriložil k oznámeniu o námietke ani

zobrazenie ochrannej známky SPA THERMES, ani potvrdenie o jej zápise, po druhé, že predložil iba informácie o jednej zo skorších ochranných známk, pričom oznámenie o námietke odkazuje na viacero ochranných známk chrániacich výrobky triedy 32, a po tretie, že lehota na podanie námietky uplynula 27. októbra 1998. Žalobca však nepredložil požadované informácie pred týmto dátumom, ako to upravuje pravidlo 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia. Žalobca v skutočnosti nepredložil potvrdenie o zápise pred 1. decembrom 2000 a tiež opomenul predložiť zobrazenie predmetnej skoršej ochrannej známky.

- 39 Vedľajší účastník konania okrem toho pripomína, že žalobca uznal pred štvrtým odvolacím senátom ÚHVT, že jasné určenie spornej skoršej ochrannej známky sa líši od jednoduchého určenia. Namietateľ nemôže rozumne očakávať, že ÚHVT uskutoční vyhľadávanie v registroch dotknutého členského štátu s cieľom určiť túto ochrannú známku, pričom namietateľ má túto informáciu k dispozícii. Určenie ochrannej známky by totiž malo umožniť odvolaciemu senátu ÚHVT riešiť spory, ktoré sú mu predložené. Úlohou ÚHVT je určiť na základe jasného určenia skoršieho práva uvedeného na podporu námietky, či prihláška ochrannej známky *prima facie* prijateľná má byť zamietnutá. Oznámenie o námietke by malo uľahčiť túto úlohu.
- 40 Vedľajší účastník konania zdôrazňuje, že cieľ sledovaný pravidlom 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia nespočíva iba v informovaní prihlasovateľa ochrannej známky, proti ktorej smeruje námietka, ale aj v informovaní ÚHVT o skutkových okolnostiach týkajúcich sa námietky, a teda má mu umožniť rozhodnúť spor. Podľa vedľajšieho účastníka konania žalobca nedosiahol tento cieľ upravený v pravidle 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.
- 41 Na záver vedľajší účastník konania pripomína, že námietkové oddelenie zamietlo námietku ako neprípustnú, pretože „spis neobsahoval dostatočne jasný údaj o tvare nezapísanej ochrannej známky“.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— O výklade pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia

- 42 Podľa pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia „... ak v oznámení o námietke nie je jasne určené, voči ktorej prihláške sa námietka podáva, a ani skoršia známka alebo skoršie právo, na základe ktorého bola námietka podaná, tak úrad oznámenie o námietke zamietne ako neprípustnú, pokiaľ takéto nedostatky neboli odstránené pred uplynutím lehoty podania námietky“.
- 43 Je preukázané, že v prejednávanej veci žalobca opomenul zobrazit' v oznámení o námietke slovnú ochrannú známku SPA zapísanú v Beneluxe pod č. 389 230, ktorej dobré meno uvádza na podporu svojej námietky založenej na článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94. Je teda potrebné určiť, či jasné určenie upravené pravidlom 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia požaduje zobrazenie tejto ochrannej známky.
- 44 Na úvod treba podčiarknuť, že francúzske znenie pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia sa týka jasného určenia [„l'acte d'opposition n'indique pas clairement“ (oznámenie o námietke neurčuje jasne)], zatiaľ čo anglické znenie tohto pravidla sa týka jasného identifikovania [„the notice of opposition does not clearly identify“ (oznámenie o námietke neidentifikuje jasne)]. Nevyhnutnosť jednotného výkladu jednotlivých jazykových verzii ustanovenia práva Spoločenstva vyžaduje, aby v prípade rozdielov medzi nimi bolo sporné ustanovenie vykladané na základe všeobecného zmyslu a účelu právnej úpravy, ku ktorej patrí (rozsudky Súdneho dvora zo 7. decembra 1995, Rockfon, C-449/93, Zb. s. I-4291, bod 28, a z 24. októbra 1996, Kraaijeveld a i., C-72/95, Zb. s. I-5403, bod 28). V prejednávanej veci cieľom

pravidla 18 vykonávacieho nariadenia je, aby určenie skoršej ochrannej známky, na ktorej sa zakladá námietka, bolo dostatočne jasné, aby ho ÚHVT a ďalší účastník konania mohli identifikovať. So zreteľom na tento cieľ terminologické rozdiely medzi oboma citovanými jazykovými zneniami nepredstavujú žiaden rozpor.

- 45 Ďalej je potrebné poznamenať, že podľa pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia námietkové oddelenie nie je povinné vyzvať namietateľa, aby odstránil vadu spočívajúcu v jasnom určení skoršej ochrannej známky.
- 46 Okrem toho, v rozpore s tvrdením vedľajšieho účastníka konania v prípade, ak chýba akýkoľvek výslovný odkaz, nemožno vyvodiť z pravidla 15 ods. 2 písm. b) bodu vi) vykonávacieho nariadenia záver, že existuje povinnosť uplatniteľná v rámci pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia zobraziť skoršiu ochrannú známku.
- 47 Z vyššie uvedeného vyplýva, že treba vykladať pravidlo 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia tak, že požaduje určenie dostatočne jasným spôsobom skoršej ochrannej známky, na ktorej sa zakladá námietka, aby sa umožnila jej identifikácia, a to pred uplynutím lehoty na podanie námietky.

— O jasnom určení ochrannej známky SPA

- 48 Je teda potrebné preveriť, či v prejednávanej veci oznámenie o námietke obsahovalo súbor dostatočne presných údajov umožňujúcich jasne určiť ochrannú známku SPA zapísanú v Beneluxe pod č. 389 230.

49 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa usudzuje, že uvedenie čísla zápisu ochrannej známky, na ktorej sa zakladá námietka, a členského štátu, v ktorom bola zapísaná, predstavuje jasné určenie v zmysle pravidla 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.

50 V prejednávanej veci je preukázané, že oznámenie o námietke obsahovalo tieto údaje:

— „dobré meno: v jednom členskom štáte“,

— „Členský štát: Benelux (zápis č. 389 230 z 21. februára 1983)“,

— „námietka sa zakladá na: trieda 32: minerálne a sytené vody a iné nealkoholické nápoje; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“.

51 Okrem toho Súd prvého stupňa poznamenáva, že ďalšie kolónky oznámenia o námietke, najmä tie o „dôvodoch námietky“, uvádzali na strane 6, že „existuje pravdepodobnosť zámery vrátane pravdepodobnosti spájania ochrannej známky SPAFORM s ochrannými známkami SPA..., na ktorých sa zakladá námietka“, a že „SPA Monopole... používal dobré meno svojich ochranných známk na výrobkoch triedy 32 v Beneluxe“.

52 So zreteľom na tieto skutočnosti je potrebné uviesť, že sporná skoršia ochranná známka je jasne určená v oznámení o námietke. Tento záver nemožno spochybniť tvrdeniami uvádzanými vedľajším účastníkom konania.

- 53 Čo sa týka najprv tvrdení založených na zámene ochranných známk, na ktorých sa zakladá námietka, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že zo spisu vyplýva, že žalobca neuvádzal v súvislosti s článkom 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94 ochrannú známku SPA THERMES, zapísanú v Beneluxe pod č. 555 229, ale ochrannú známku SPA, zapísanú v Beneluxe pod č. 389 230. Okrem toho, odkaz na viacero ochranných známk v oznámení o námietke nie je mätúci, pretože aj keď oznámenie naozaj obsahuje odkazy na viacero ochranných známk SPA, každá z nich má odlišné číslo zápisu.
- 54 Ďalej čo sa týka tvrdenia založeného na skutočnosti, že žalobca nepredložil potvrdenie o zápise ochrannej známky SPA, stačí pripomenúť, že pravidlo 18 ods. 1 vykonávacieho nariadenia nepožaduje na účely jasného určenia skoršej ochrannej známky predloženie potvrdenia o zápise (pozri bod 49 vyššie). Tento záver potvrdzuje pravidlo 16 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, ktoré stanovuje, že „ak je námietka podaná na základe skoršej známky, ktorá nie je ochrannou známkou spoločenstva, tak oznámenie o námietke je doplnené dôkazom o zápise alebo o podaní príslušnej skoršej známky, ako je napr. potvrdenie o zápise.“ Nedodržanie tohto pravidla však môže byť odstránené podľa jeho odseku 3 v lehote určenej po začatí námietkového konania.
- 55 Čo sa okrem iného týka tvrdenia založeného na skoršej rozhodovacej praxi odvolacích senátov, Súd prvého stupňa pripomína, že rozhodovacia prax ÚHVT nezaväzuje súdne orgány Spoločenstva [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. novembra 2002, Bosch/ÚHVT (Kit Pro a Kit Super Pro), T-79/01 a T-86/01, Zb. s. II-4881, bod 32]. V každom prípade sa rozhodnutia spomenuté vedľajším účastníkom konania týkajú ochranných známk, ktoré neboli predmetom skoršieho zápisu a ktorých zobrazenie bolo teda nevyhnutné na ich jasné určenie. V prejednávanej veci však nejde o tento prípad, keďže skoršia ochranná známka je zapísanou ochrannou známkou, ktorej číslo zápisu, ako aj členský štát zápisu sú jasne uvedené (pozri bod 49 vyššie).

- 56 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvod uvedený žalobcom je dôvodný. Napadnuté rozhodnutie teda musí byť zrušené v časti týkajúcej sa vyhlásenia neprípustnosti námietky podľa článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94 založenej na ochranej známke SPA zapísanej v Beneluxe pod č. 389 230.

O trovách

- 57 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT nemal vo veci úspech a rozhodnutie odvolacieho senátu bolo čiastočne zrušené, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobcu. Keďže vedľajší účastník konania nemal úspech vo svojich návrhoch, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 25. februára 2004 (vec R 827/2002-4) sa čiastočne zrušuje v časti týkajúcej sa vyhlásenia**

neprípustnosti námietky podľa článku 8 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochranej známke spoločenstva, založenej na ochranej známke SPA zapísanej v Beneluxe pod č. 389 230.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. ÚHVT znáša svoje vlastné trovy a je povinný nahradiť trovy žalobcu.

4. Vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. júna 2005.

Tajomník

Predseda komory

H. Jung

J. Pirrung